

К. Порфиригенетъ (De adm. imp., Ed. Bonnæ, 154) подъ форма Πρεσιάμ.

4-и редъ. Четенето Ἡσβοῦλον е сжщо сигурно. Кавханъ Исбулъ (καυχάνος ὁ Ἡσβοῦλος), познатъ и отъ други старобългарски надписи, е билъ едно отъ най-виднитѣ лица при Омортага, Маламира и Пресиана. Срв. П. Никовъ, Кавханъ Исбулъ (Сборникъ въ честь на В. Н. Златарски. София, 1925, стр. 195 сл.).

6-и редъ. Ἡτζιργου ще да е собствено име на единъ боилъ (βοίλας > боляръ, боляринъ): Ἡτζιργου βοίλαν, който взелъ участие въ похода. То би могло да се сближи съ Ζουργοῦ κολοβρός, който се поминалъ още при Омортага (Изв. Р. А. И. въ К-лѣ, X, 191). Вѣроятно е отъждествяването на нашия боляринъ Ἡτζιργου, или по-добре безъ началното Ἡ, свойствено на туранскитѣ думи предъ сложни съгласни, т. е. на Ττζιργου βοίλας съ Zерco boilas, който билъ князь Борисовъ пратеникъ въ Цариградския съборъ презъ 869—870 г. (Mansi, Col. concil., XVI, 158). Zерco boilas ще да бжде сжщиятъ онзи, който личи между българскитѣ пратеници въ Римъ презъ 869 г., чиито имена сж записани въ Чивидалското евангелие.

7-и редъ. Ако сждимъ по еднакъвъ строй на изразитѣ въ 6-ия и въ 7-ия редове, трѣбвало би да смѣтаме думата *кава* за собствено име *Кана*, както това допуша о. Дворникъ. Допустимо е обаче и друго разбиране. Коренътъ на думата означава „кръвъ“ (кан-). Той е запазенъ въ титлата на старобългарския престолонаследникъ-князь, братъ по кръвъ на владѣтеля-хаганъ. Въ церемониала на византийския дворъ българскиятъ наследникъ князь е носѣлъ титулъ *канартикеѣнос*, т. е. *канър* (кървенъ, сроденъ) *тикеѣнос* (князь). Срв. Mikkola, Was ist kanartigin? (Сборникъ Златарски, 131 сл.). Съ други думи, *кава* може да е само титулъ на благородство по кръвъ.

7-и и 8-и редъ: *колобровъ*, имен. пад. *колобρός*, е прабългарска дума, означаваща „ржководитель, генералъ“. Въ османски турски „колагузъ, калаузъ“ ще рече: пжтеводитель, водачъ, посрѣдникъ. Думата е известна и въ други турски диалекти. Звукътъ *р* вм. *з* (коловуръ, вм. коловузъ) е позната особеност на прабългарски и на чувашки, когато въ всички други турски диалекти имаме *з*. Военното значение, което